Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.

Példabeszédek 22,6

2001. Február

IV. Évf. 1. Szám

Élő Gyülekezetek

Tartalom:

A Korintusi levél hetedik fejezetében Pál ajándéknak nevezi azt, amikor Isten az embert egyedülállóként hívja el egy egész életre, szolgálatra. Ajándék ugyanakkor, ha az ember magához illő házastársat talál. A házaspárok elhívása is különböző lehet. Vannak, akik gyermekek nélkül szolgálnak együttes erővel az Úrnak, minden percüket a munkának, a testvéreknek, a gyülekezetnek szentelve. Ajándék ugyanakkor a gyermek is a családban – nem véletlen a magyar nyelv „gyermekáldás" kifejezése –, mely felelősségtudatot, sok türelmet követel. Apának lenni egy családban, atyának lenni egy gyülekezetben komoly szolgálat, elhívás. Isten az, aki felkészítheti erre a férfiakat, és erőt adhat a véghezviteléhez.

Gratulálok, apa vagy!
2. oldal

A gyermekek nagyon fogékonyak minden iránt. Sajnos a mai világban sok rossz hatás éri őket. Ha mi nem vetjük szívükbe a magot, az ellenség fogja megtenni, de ő nem a drága magot, hanem e világ csábítását, a gonoszságot megalapozva, meggyökereztetve veti el. Talán többen legyintve azt mondják: a családban látva a hívő szülők bizonyságtételét, megteszi a lépést a gyermek Isten felé. Megteheti, de hány millió gyermek a világon és hazánkban nem keresztyén családban nő fel. Ezek felé is van felelősségünk. Az ő nyelvükön átadva az evangéliumot, teljes életek menekülhetnek meg Isten számára, megalapozva a jövő gyülekezeteit, ha addig drága Urunk nem jönne. Ha pedig jönne, örülni fog, hogy munkában talál, gyermekekkel körülvéve.

Mikor kezdjük el hirdetni?
3. oldal

A gyermekeknek szükségük van a megtérésre. Istennek szüksége van olyan emberekre, tanítókra, akik hirdetik a gyermekeknek az Istenhez való megtérés útját. Ez nem könnyű feladat, hiszen olyan más a gyermekek világa a felnőttekénél. Ebben kíván segítséget nyújtani egy gyermekevangélizációs szervezet, a Vasárnapi Iskolai Szövetség, mely a gyermekek megmentését tűzte ki célul, oktatva a tanítókat, anyagokat rendelkezésre bocsátva, táborokat szervezve. Erről a szervezetről szól Csikós Mihály cikke, bemutatva, hogyan került ebbe a szolgálatba.

Mit hoz a VISZ?
4. oldal

Hajlamos az ember arra, hogy a hagyományt mechanikusan követve, programokat könnyedén végigfuttatva szellemi energiabefektetést és ádozatot spóroljon meg magának. A gyermekek vagy hallgatók (legyenek azok hívők vagy érdeklődők) hamar megérzik, milyen szívvel tárjuk eléjük Isten Igéjét. Sajnos az ellenkezője is előfordul: a gyerekóra teljes elutasítása, a Szentírásra hivatkozva. Pedig maga az Úr Jézus is időt töltött a gyermekekkel. Minden nagyobb, élő gyülekezetben megvan a helye és a szerepe a vasárnapi iskolának. Ennek hátráltatása mindenképpen az újszövetségi gyülekezeti látás torzulása. Bár mind több helyen, mind több gyermek ismerné meg az Úr Jézust, s növekedve, beépülne a közösségekbe. Ehhez ad tanácsokat a cikk írója.

Éljen a vasárnapi iskola!
6. oldal

„Ha nem viseljük gondját a felnövekvő nemzedéknek, a mostani ébredés csak egy emberöltőig fog tartani." (John Wesley)

A tavalyi év utolsó számának 4-5. oldalon található cikkét folytatjuk most. Ungár Aladárnak, egy bemerítkezésnél 1942-ben elmondott prédikációja ez, melyben szinte a teljes Szentírást átfogóan, a bemerítkezés jelentőségét, szerepét magyarázza. „Mindannyiunk imádsága az, hogy Isten ezekből a drága Igékből valósítson meg minél többet..."

Eltemettetvén Övele együtt II.
7. oldal

Brian Gunning

Azok is lehetnek atyák, akik nem apák

Gratulálok, apa lettél

Az apákról a Bibliában vegyes feljegyzéseket olvashatunk. Néhányuk istenfélő volt, és a gyermekeik is azok voltak. Néhányuk istenfélő volt, de a gyermekeik nem lettek azok. Néhányuk nem volt istenfélő, de gyermekeik azok voltak, és néhányuk nem volt istenfélő és a gyermekeik sem lettek azok.

Isten maga az apa képét ábrázolja ki az Ószövetségben, és az Újszövetség úgy mutatja be nekünk, mint a mi Atyánkat. Az apák fontosak Isten számára. Míg az Újszövetség az otthon birodalmában szólítja meg az apákat, az ő utasításainak való engedelmesség a gyülekezetben is megérződik.

Vegyünk egy példát. Az apák nagyon sok döntést hoznak a családi élet vitelében. Nyilvánvaló, hogy az apák példákon keresztül tanítják az életmódot. Ha úgy gondolom, hogy gyermekem túl sokat nézi a tévét, jobban teszem, ha megnézem, én magam mennyit nézek tévét. Ha azt szeretném, hogy a gyermekeim többet olvassák a Bibliát, talán ezt fogják tenni, ha látják, hogy én sokat olvasom a Bibliát. A példamutatás az egész életünkön át tartó magatartás.

Például, ha azt várom el a gyermekemtől, hogy segítő módon legyen jelen a gyülekezetben, akkor nekem ilyennek kellene lennem. És hogy áll a dolog a gyülekezettel kapcsolatos otthoni beszélgetéseinkkel? Nem túl bölcs dolog kritikus módon beszélni a gyülekezeti problémákról a gyerekek előtt. Ha én kritizálok, ők is azt fogják tenni. Az apáknak kordában kell tartani a családi beszélgetéseket.

A helyi gyülekezetünknek nélkülözhetetlennek kell lennie számunkra. A családi időbeosztásnak ezt figyelembe kell vennie. El kell határozni, hogy nem veszünk részt olyan dolgokban, amelyek elkerülhetetlenül ütköznek a gyülekezeti alkalmakkal. Sport, hobbi, kiegészítő munkák, üzleti lehetőségek soha nem kerülhetnek az első helyre. Adódhatnak elkerülhetetlen kivételek, de ezeknek kivételeknek kell maradniuk. Az apáknak gyakran kell hozni ilyen döntéseket. Az Úr legyen mindenben az első, így leszel a legjobb példa. Mint apának, a gyülekezetben való viselkedésemnek ugyanolyannak kell lennie, mint otthon. Kirívó különbség a viselkedésemben meg fogja zavarni a gyermekeimet, és sérülni fog a gyülekezet. Nincs értelme a gyülekezeti alkalmakon egyfajta nyelvezetet használni, és otthon egy másikat.

Az apáknak azonban bátorítani is tudni kell. A pozitív elismerés valakivel szemben, igen nagy hatású lehet. Ez nem csak a családunkra vonatkozik. Néhány szülő bosszantóan csak a saját családjával van elfoglalva, és nagyon kevés ideje és szimpátiája van a kívülállók felé. A családomra úgy leszek jó hatással, ha azt látják, hogy az édesapjuk jó a kívülállókhoz. Bátoríts, és örülj a többiek jó tulajdonságainak. A hústest csak a maga hasznát szereti, és nehezére esik azt látni, hogy másvalaki megbecsülést élvez. De egy apa, aki tudja, hogyan bátorítson mind az otthonon belül, mind kívül, egy jó eszköz lesz a gyülekezet számára és otthon is.

Pál inti az apákat az Efézusi és a Kolossé levélben is, hogy ne bosszantsák gyermekeiket. Az állandó helyreigazítás nagyon zavaró. A túl sok és korai követelmény elbátortalanító lehet. Emlékezz, a gyerekek nem tökéletesek. De az apák sem.

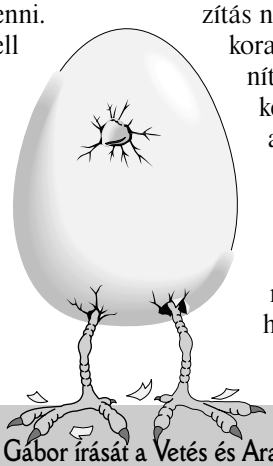

Az apák kiterjeszthetik apaságukat, „részidős apák” lehetnek mások számára is. Nagyon sok fiatal megy úgy a gyülekezetbe, hogy nincsenek hívő szüleik. Az apák mutassanak érdeklődést az ilyen fiatalok iránt, és próbáljanak a segítségükre lenni. Megfontoltnak, diszkrétnek kell lenni. Ne okozz problémákat azzal, hogy olyan területre hatolsz be, ahova nincs engedélyed. De mutass meleg, barátságos érdeklődést a keresztyén fiatalok iránt.

Az apák beviszik tapasztalataikat a gyülekezetbe. Timóteus és Titusz bemutatják számunkra, hogy a családi élet egy gyakorló iskola a presbiteri munkára. Isten Igéje úgy érvel, hogyha egy ember saját családját nem tudja jól igazgatni, akkor nem lesz alkalmas arra, hogy Isten gyülekezetére gondot viseljen. Ez nem csak annak a kérdése, hogy az ember hatalmaskodó vagy az ellenállás látható jeleit figyelmen kívül hagyja, hanem a gyermekek felnevelését jelenti „isten szerinti neveléssel és intéssel” (Efézus 6,4). Ugyanez a szemléletmód nélkülözhetetlen az Isten nyájáról való gondoskodásban. Ez magában foglalja a tanítást, a nevelést, az intést, a szeretetet, a türelmet és az imádságot. Ha az isteni nevelést és intést akarom gyakorolni, meg kell tudnom, hogy mit jelent ez rám vonatkoztatva. Ez Isten Igéjének ismeretét jelenti, és Isten szerinti járást követel.

Azt mondják, hogy ma apának lenni nehéz. Nem vagyok benne biztos, hogy valaha is könnyű lehetett. Mindannyian bűnösök vagyunk, még a gyermekeink is azok. Nem a mi társadalmunk az első, amelyik hadat üzen Isten családra vonatkozó terve ellen. De Isten úgy tervezte, hogy ez megvalósulhasson. Istenfélő emberek milliói tapasztalták, hogy ez képes működni. És amikor ez működik, automatikusan kihat a helyi gyülekezetre.

Atyák, ti se haragítsátok fel gyermekeiteket, hanem az Úr nevelésével és intésével tápláljátok fel őket.

(Efézus 6,4 – Csia ford.)

UPLOOK 1998 július

A témában ajánljuk még: Draskóczy Gábor írását a Vetés és Aratás 1996. első számából „Új korszak (New Age) a gyermekszobában” címmel.

Mikor kezdjük el hirdetni az evangéliumot a gyermekeknek?

Avagy nyolc ok, amiért fontos megtenni!

Draskóczy Gábor

Egyesek szerint a gyermekek születésekor (vagy az értük való imádsággal már előbb) kell elkezdenünk az ő lelki nevelésüket, mások szerint viszont elegendő, ha már felnőnek.
Vajon melyik nézetet támasztja alá Isten Igéje? Találunk-e arra tanítást a Bibliában, hogy kisgyermekkortól kezdjük hirdetni nekik az evangéliumot?
Nyolc okot szeretnék felsorolni annak alátámasztására, hogy már kisgyermekkorban el kell kezdenünk hirdetni nekik az örömhírt.

1 Jézus a Máté 18,1-14 szakaszban a kisgyermekekről azt állítja, hogy (lelkileg) elveszettek. Egy példázatot mond el száz bárányról, amelyek közül egy elveszett, de a pásztor elment, hogy megkeresse azt. Jézus a következő kijelentésével aktualizálja a hallottakat: *„Ugyanúgy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy* elvesszen *egy is e kicsinyek közül."* (14.vers) A Szentírás máshol is ír arról, hogy születésünktől fogva bűnös természetünk van (Zsolt 51,7 és 58,4). A szülők tapasztalata is azt támasztja alá, hogy nem kell a gyermeket megtanítaniuk a rosszra, mert az sajnos bennük van. Hasonlítanak arra az almára, amely kívülről tökéletesnek látszik, de ha beleharapunk, csodálkozva tapasztaljuk, hogy kukacos. Mielőtt az alma kifejlődött volna, a pete már a virágra került. Kívülről még hamvasnak látszik, de belül már kukacos.

2 Jézus azt is állítja ebben a szakaszban, hogy a gyermekek megmenthetők. Hihetnek Jézus Krisztusban üdvözítő hittel. *„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik* hisznek *bennem..."*(Máté 18,6) – olvassuk Jézus szavait. Sokan helyeslik azt, hogy a gyermekeket tanítani kell bibliai történetekre, énekekre, aranymondásra, erkölcsre stb., de korainak tartják azt, hogy az evangélium részeként abban is segítsük őket, hogy bűnbánattal és hittel Jézus Krisztust az életükbe fogadják. Egyesek abban látják ennek akadályát, hogy a gyermek értelmileg képtelen felfogni Isten dolgait. Jézus azonban ezt mondja: *„Hálákat adok néked, Atyám, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és* a kisdedeknek *megjelentetted."* (Lukács 10,21) A tapasztalat is azt mutatja, hogy már kisgyermek korban is megmenthetők a gyermekek. Zinzendorf gróf négy éves korában fogadta életébe Jézus Krisztust.

3 A gyermekek nyitottak arra, hogy befogadják az evangéliumot. Jézus mondja: *„Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és* olyanok *nem lesztek* mint a kis gyermekek*, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába."* (Máté 18,3) Nem nekik kell felnőtté válniuk, hanem a felnőtteknek kell a gyermekhez hasonlóvá lenniük, hogy bemehessenek a mennyeknek országába. A gyermekkor a legalkalmasabb idő arra, hogy valaki hitre jusson. A gyermek érdeklődő, mindent kész befogadni, megtanulni; van ideje meghallgatni az üzenetet; hisz nincs még tele kételyekkel; alakítható, formálható az élete. A gyermek, mint egy száraz szivacs, bármit magába szív. Ha mi nem hirdetjük nekik az evangéliumot, akkor védtelenül kiszolgáltatjuk őket azoknak a tanításoknak és hatásoknak (okkultizmus, New Age, TV stb.), amelyek gyermekeink lelkét mérgezik.

4 Isten nem csak az örök kárhozattól szeretné az embert megmenteni, hanem azt akarja, hogy egész életében neki szolgáljon. Ehhez az szükséges, hogy már gyermekkorától kövesse Jézus Krisztust. Spurgeont egyik barátja arról kérdezte, hogy mi volt az aznapi evangélizáció eredménye.
– Isten két és fél életet megmentett – hangzott Spurgeon válasza.
– Szóval két felnőtt és egy gyermek tért meg? - kérdezte a barát egy rövid gondolkodás után.
– Nem! Két gyermek és egy férfi, mert a felnőtt már a fél életét elvesztegette Krisztus nélkül!
Corrie ten Boom 86 éves korában halt meg. Milyen jó, hogy valaki komolyan vette őt ötéves korában és Krisztushoz vezette, mert így 81 évig szolgálhatott az Úrnak.

5 A gyermekektől függ a jövő. A 78. Zsoltár eleje arról beszél nekünk, hogy hirdetnünk kell Isten Igéjét a következő nemzedéknek, *„hogy* ne legyenek olyanok, *mint apáik: szilaj és makacs nemzedék, olyan nemzedék, amelynek szíve nem volt szilárd, és lelke nem volt hű Isten iránt*." Ha nem hirdetjük nekik az evangéliumot, akkor olyanok lesznek mint apáik, ha viszont sok gyermek megtér az evangélium hatására, akkor megváltozhat az egész társadalom. Attól függ a jövőnk, az életünk minősége, hogy az orvosok, rendőrök, bírák, tanárok, miniszterek stb. között hány átadott életű hívő ember lesz. Amikor Isten lelki ébredést adott egy nép életében (Luther, Kálvin, Wesley, Spurgeon, Moody stb.), akkor a társadalom is megváltozott. Az egyház, a gyülekezet jövője is attól függ, hogy végezzük-e ezt a missziói munkát.

6 Jézus magához hívja a gyermekeket, mert szereti őket. Jézus ritkán gerjedt haragra, de amikor a tanítványok meg akarták akadályozni, hogy a gyermekek hozzá jöjjenek, akkor megharagudott rájuk. Mi azzal tudjuk távol tartani a gyermekeket Jézustól, ha nem hirdetjük nekik a megtérés evangéliumát. Ő mondta: *„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa*." (Márk 10,14)

7 A szülők is megszólíthatók az evangélium üzenetével a gyermekek által. Napjainkban egy olyan generáció lett szülővé, amelynek legtöbb tagja nem hallotta Isten örömüzenetét. Ha az ő gyermekeik megtérnek, az evangélium elől elzárt területre (a családjukba) viszik Isten Igéjét. Isten csodáit láthatjuk abban, amikor a gyermekek élete és szavai által szólítja meg a szülőket. A Biblia is beszámol egy hasonló esetről, amikor egy hívő kisleány bizonyságtételére felnőttek (nem a szülők) az élő Istenbe vetett hitre jutottak. (Naámán – 2Királyok 5)

8 Isten parancsa, hogy hirdessük az evangéliumot a gyermekeknek. Ez nem a mi kedvünktől függő feladat, hanem Isten parancsa minden hívőnek. *„... megparancsolta atyáinknak, hogy megtanítsák azokra fiaikat."* (Zsolt 78,5) Ha az előző hét logikus és biblikus érv nem szólna is az evangélium hirdetése mellet, ez az egy is elég lenne ahhoz, hogy ezt tegyük, mert Isten megparancsolta.
Amikor a gyermekevangélizációra gondolunk, először a sajátjaink vagy a gyülekezetbe járók jutnak eszünkbe. Nekik is be kell fogadniuk Jézus Krisztust az életükbe. A missziói parancs azonban szeretné kiszélesíteni a látókörünket. *„Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek."* (Márk 16,15) A missziói megbízatásunk tehát az, hogy kilépve a gyülekezeti helyiség ajtaján szólítsuk meg a gyermekeket Isten örömüzenetével.

Csikós Mihály

Mit hoz a VISZ?

Hiába tesszük barátságossá a gyermekórát, hiába van bármilyen jó minőségű szemléltető anyagunk, hiába a nagy látogatottság; akár minden nap olvashatunk gyermekeinknek a Bibliából, ha meg nem térnek, a kárhozatba kerülnek. Hiába magas a statisztikánk arról, hogy hányan voltak közülük evangéliumi gyerektáborban, ha meg nem térnek, Isten ítélete alatt vannak.

Mit tehetünk, hogy segítsünk rajtuk? Meg kell ismertetnünk velük az evangélium jó hírét: *„...úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen...”* (Jn 3,16) Vajon megértheti egy gyermek is ezt? Vajon egy gyermek is belevetheti hitét, bizalmát a Megváltóba? A Biblia ezt mondja: *„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is el nem távozik attól.”* (Péld 22,6) Gyermekeinknek a megfelelő módon, az ő értelmük szerint kell hirdetnünk az evangéliumot, és akkor tartós eredményt várhatunk. De ahogy a kórházból való hazavitel után nem hagyjuk magára a csecsemőt oly módon, hogy rábízzuk a hűtőszekrényt és a benne elrejtett cumisüveget, ugyanúgy az újjászületett gyermeket sem hagyhatjuk magára gondozás és segítségnyújtás nélkül. Azt azonban hinnünk kell, hogy Aki megmentette őt, az képes őt megtartani is!

Bár a gyermekmunka soha nem volt idegen dolog a gyülekezetek számára, még ma is sok helyen csak arra terjed ki, hogy a gyülekezethez tartozó gyerekek bibliai ismeretét táplálja. A VISZ (Vasárnapi Iskolai Szövetség) azért létezik Magyarországon, hogy mint a CEF (Child Evangelism Fellowship Inc.), a nemzetközi Gyermekevangélizációs Közösség testvérszervezete és magyarországi képviselője, segítséget nyújtson élő hitű keresztyéneknek és gyülekezeteknek a gyülekezetekben és azon kívül élő gyermekeknek az evangéliummal való elérésére. Az az imádságunk, hogy minden keresztyén ember rendelkezzen azzal a látással, hogy felelősségünk az EVANGÉLIUMOT HIRDETNI MINDEN teremtménynek. (Próbáld úgy olvasni a Mk 16,15-t, hogy e három kiemelt szót egyenként hangsúlyozd magadnak: hirdessétek, az evangéliumot, minden...) Magyarországon a politikai változások csak 1989-ben tették lehetővé e misszió VISZ néven való bejegyzését, de már a hetvenes évek elejétől folyamatosan együtt munkálkodtak velünk a külföldi szervezet misszionáriusai, akik már a hatvanas évek végén is ellátogattak Magyarországra. Jelenlegi munkatársaink többsége azok közül való, akik 1976-77 óta rendszeresen találkoznak továbbképzésre, munkamegbeszélésre.

A VISZ Gyermekevangélizációs Közösség többféle módon kész a segítségnyújtásra: közvetlen gyermekmunkát végzünk (minden munkatársunk valamely élő hitű közösség tagja, és saját gyülekezetében és más helyeken is szolgál). Közvetlen gyermekmunkánk kétirányú: az evangélium hirdetése és a hitrejutottak tanítása.

1. Hirdetjük az evangéliumot a gyermekeknek bármiféle alkalmat felhasználva (erről többet az alábbi sorokban), és minden fajta kényszer gyakorlása nélkül készek vagyunk segíteni hitrejutásukban, ha ők ezt igényelik vagy elfogadják.

2. A hitre jutott gyermekek „utógondozásában” közreműködünk, és igyekezünk segíteni őket abban, hogy mielőbb beépüljenek a lakóhelyükhöz közel eső élő hitű gyülekezetbe. (A VISZ nem alapít gyülekezeteket, és nem akar elvonni senkit sem a saját közösségétől.) A gyermekeket tanítjuk vasárnapi iskolákban, Örömhír-klubokban (lakásban, művelődési házban, gyülekezetben, iskolában, óvodában), 5 napos klubokban (szabadtéri gyermekevangélizáció), kórházakban, gyermekotthonokban, napközis táborokban, táborokban, gyermekek részére készült bibliai levelezésben); gyermekmunkások felkészítésében tevékenykedünk (hetes tanfolyamokat vagy ennek megfelelő időtartamú több héten át tartó esetenként csak néhány órás tanfolyamokat tartunk oktatási központunkban, gyülekezetekben vagy más lehetséges helyeken); irodalmat kínálunk önképzésre, gyermekek tanítására és a gyermekeknek is (tanítóképzés, gyermekek tanítására flanelháttéren használható vagy kartonra rajzolt képekkel, bibliai történetek feldolgozása beillesztett tanítással; missziós történetek, életpéldák; traktátusok és bibliai levelező anyag gyermekeknek); gyülekezetek meghívására előadásokat tartunk különböző tárgykörökben; konferenciákat, csendesnapokat tartunk érdeklődők számára; önkéntesek bevonásával imacsoportokat és tanácsadói csoportokat szervezünk, akik mindenképpen tartóoszlopai szolgálatunknak.

A szervezet felekezetközi jellegű. Nyitottak vagyunk bármely felekezet, gyülekezet, magánszemély felé való szolgálatra, de munkatársnak csak átadott életű, Jézus Krisztusban új életre jutott hívő keresztyéneket fogadunk el, akik valamely élő hitű, de nem ún. karizmatikus közösség aktív tagjai. Önkéntes munkatársaink felé is hasonló elvárással vagyunk.

A szervezetről különféle szórólapok, kiadványok katalógusa az ország különböző pontjain élő munkatársainknál és péceli központunkban is igényelhető.
Munkatársaink Balatonkenesén, Biatorbágyon, Budapesten, Debrecenben, Gyulán, Hetényegyházán, Miskolcon, Nyíregyházán, Pécsett, Soltvadkerten, Tatabányán, Vecsésen készek a kapcsolatfelvételre.

Szervezetünk székhelye és oktatási központja:
BÉT-PÉC-EL, 2119 Pécel, Nyírfa u 1. Pf 63. Tel/fax: 06+29-453-792
E-mail: visz.betpecel@dpg.hu

Vasárnapi Iskolai Szövetség

Hogyan kerültünk mi ebbe a szolgálatba? A gyermekmunkával kapcsolatos első írásos feljegyzéseim 1974 februárjából valók. Gyermekeink születésekor az Úr mélységes vágyat fakasztott a szívemben a gyermekekkel való foglalkozásra. Ezután még egy idő eltelt, mire az Úr ezt lehetővé is tette számomra, azonban visszatekintve sem veszítettem el afeletti örömömet, hogy hogyan vezetett az Úr. Amikor november végén megkaptam helyi gyülekezetünkben a gyermekóra vezetésére a megbízást, még semmi előképzettségem nem volt az akkori négy fős csoporthoz. Néhány hónappal később a CEF (Nemzetközi Gyermekevangélizációs Közösség) munkatársai jöttek a Budapesti Keresztyén Testvérgyülekezetbe, az Ó utcába, ahová én is meghívást kaptam. Egyből „beleszerettem" ebbe a fajta munkába. Ettől fogva éveken keresztül találkozhattam velük az Ó utcában, és sok segítséget nyertem rajtuk keresztül a gyermekek között végzett szolgálatomhoz. Amikor eljött az ideje, mintegy 20 évvel később főállásban is beálltam e misszió munkatársai közé. Feleségemmel, Katival kezdettől fogva egyetértésben voltunk e kérdésben, és az ő kitartó helytállása nélkül nem tudtam volna annyira belefolyni ebbe a szolgálatba, amennyire ez így lehetővé vált. Hálás vagyok az Úrnak, hogy gyermekeink felnövekedése lehetővé tette számára is az aktívabb részvételt a „frontvonalban." Részmunkaidőben ő is a szervezet munkatársa, idejének többi részét a háttérszolgálat teszi ki, mellyel továbbra is biztosítja az én aktív szolgálatom lehetőségét. 1998 májusában kaptuk a megbízatást a magyarországi szolgálat vezetésére, amelyhez mind a belföldi szervezet elnöksége, mind a külföldi szervezet illetékes vezetői sok segítséget nyújtanak.

Bárcsak megismerhetné az Urat Magyarország következő nemzedéke is, a fiak, akikre nézve vágyunk, hogy „ne legyenek olyanok, mint atyáik, makacs és szilaj nemzedék,..." hanem „...Istenbe vessék reménységüket és el ne feledkezzenek Isten dolgairól..." (Zsolt 78,8.6) Segítenél ebben? Körleveleinkben olvashatsz imakéréseinkről, melyeket az Úrnak mondunk el, de tudatjuk veled is, hogy együtt imádkozhass velünk szükségeinkben, és közös lehessen a hálaadásunk is a megválaszolt imádságokban.

„Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!"

Csikós Mihály
a VISZ vezetője

Folyóirat ajánló

Kéthavonta megjelenő evangéliumi gyermeklap

ÖRÖMHÍR

Vasárnapi Iskolai Szövetség

Az Örömhírt – a Vasárnapi Iskolai Szövetség evangéliumi gyermeklapját – szeretném nagy szeretettel, minden kedves olvasó figyelmébe ajánlani.

Az újság története: Miután 1989-ben megalakult a Vasárnapi Iskolai Szövetség, többünkben felmerült az a gondolat, hogy fontos lenne egy olyan evangéliumi gyermekújságot elindítani, amely mentes a felekezeti kötöttségektől. Célja, hogy hovatartozástól függetlenül minden gyermek kezébe lehessen adni. Legyen Krisztushoz hívogató jellege, de segítsen a Biblia jobb megismerésében is. Tehát a lap nem a felekezeteket, hanem a gyermekeket tartja fontosnak. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan" – mondja az Úr. Válogatás nélkül jöhettek.

Hogy miért is szeretjük az újságot mi, egri vasárnapi iskolai tanítók és Örömhír-klubos gyerekek? Mert sok olyan dolog található benne, ami a gyermekeknek örömet szerez.

Például: „Ez a ti oldalatok." Ebben a gyermekek beadott rajzai szerepelnek és egy-egy kis írás. Boldogan figyelik, hátha saját vagy ismerős kis társuk rajzát pillanthatják meg. Olyanoktól olvashatnak cikket, akikkel már találkoztak: „Én ismerem Erika nénit! Vele levelezek!" Ez az én oldalam? Hát én is számítok? Fontos vagyok? Szerintem napjainkban a gyeremekek ezt a gondoskodást ismerik a legkevésbé a közösségekben.

Ezen kívül még sok szórakoztató dologgal találkozhatnak: játékkal, humorral, rejtvényekkel és amit nagyon szeretnek, barkács és kivágós ötletekkel. Milyen boldogan hozzák be a klubba az elkészült kis lepkéket és kérik, akasszuk ki! Mindezt milyen nagy szeretettel teszik! Ez már nem csak nekik öröm. Nekünk is és mindenkinek, aki a terembe lép.

Kedves Olvasók! Ne fosszuk meg a gyermekeket eme nagyszerű újságtól, hanem rendeljünk minél többet: szegénynek, ovisnak, szülők nélkül élő gyermekeknek, unokáknak és szomszéd gyermekeknek.

Szerintem elérhető áron lehet megvásárolni: egyes szám ára: 100 Ft, egy évre 600 Ft. Kedvezmény is van: mert 20 példánytól (ha egy címre megy) 20%, nagycsaládosoknak (4 és több gyermek) „egyet fizet, kettőt kap." Régebbi számok is jutányos áron kérhetők. Köszönöm a lehetőséget legfőképpen az Istennek, és köszönöm azoknak is, akik felkértek, hogy ajánlhattam az újságot.

Kívánom, hogy az Örömhír újság sok örömet szerezzen olvasóinak még sokáig! Az Úr legyen a szerkesztőkkel és az olvasókkal!

„Boldog, aki olvassa és aki hallgatja."

Szeretettel:

F. Jánosné
Egri Örömhír-klub

Az Örömhír újságot meg lehet rendelni a Vasárnapi Iskolai Szövetség címén:
2119 Pécel, Pf. 63 Tel.: 06/28/453-792

Romániában: Babos Márton, Str. Castanilor 3, Sc. 3, ap. 30, 3400 Cluj-Napoca, Tel.: (064) 120807
Kárpátalján: Kupás Sándor, Marx Károly út 77, UA-295118 Nagydobrony, Ukrajna
Szlovákiában: Misijna Spolocnost Evanjelia Jezisa Krista, Púpavová 4, SK-841 04 Bratislava
Jugoszláviában: Bicó Szilárd, Karadjordjev put 97, YU-24000 Subotica, Tel.: 024-24584

Csikós Mihály címe:
Biatorbágy, Szabadság út 29. Tel/fax: 06+23-310097
E-mail: cefhmisi@freemail.hu

Brian Gunning

Éljen a vasárnapi iskola!!!

A VASÁRNAPI ISKOLA NEM MÁS, MINT NÉGY AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGOT KÖRÜLÖLELŐ FAL. /ISMERETLEN SZERZŐ/

Bármilyen szociális változások is történtek az elmúlt években, és bármilyen károsan is hatottak a vasárnapi iskolára, az evangélium ereje képes legyőzni e bonyodalmakat abból a célból, hogy fiúkat és lányokat érjen el. Igaz, hogy nem szükséges ragaszkodnunk egy idejétmúlt programhoz csupán a tradíció kedvéért. De van okunk arra, hogy elhiggyük, Isten csodálatos dolgokat tehet újra a vasárnapi iskolákban.
Itt van néhány javaslat ahhoz, hogyan tehetjük jobbá a vasárnapi iskolát.

1. **Fontos, hogy úgy tekintsünk a vasárnapi iskolára, mint Istennek végzett munkára, nem úgy, mint egy elvégzendő programra.** Amikor idősebb keresztényekkel a vasárnapi iskola elmúlt éveiben folyt munkáiról beszélgettem, azt vettem észre, hogy a vasárnapi iskolában olyan Istennek odaszentelt életű tanárok dolgoztak, akik szerették a gyerekeket. Túl gyakran fordul elő, hogy a vasárnapi iskola egy program, melyet irányítanunk kell: bizonyos létszámú osztályok már előre el vannak tervezve, megfelelő számú tanárokat kell még találnunk és még egy utolsó kérvényt kell benyújtanunk, hogy feltöltsük az „alakulatot". A tananyag meg van rendelve, a programok meg vannak tervezve. Természetesen, egy bizonyos mennyiségű rendre szükségünk van ahhoz, hogy együtt tudjunk dolgozni, de a vasárnapi iskola igazi lényege, hogy fiúkat és lányokat érjen el az evangéliummal. Évekkel ezelőtt a tanárok imaharcosok voltak, bibliatanulmányozók, családlátogatók, sofőrök és vasárnapi iskolai piknikért rajongók. Ez az, ami a vasárnapi iskolát élővé tette és a gyerekek jól tudták ezt.

2. **Emlékeznünk kell arra, hogy a gyermekek elveszettek.** Istentelen, pogány világban élünk. Mindenhol működésképtelen családokat látunk. Ezek a sötétség erőinek puszta jelei. Egy reménytelen, pogány társadalom volt az, amelyet az apostolok a feje tetejére állítottak. A gyerekek elveszettek. A vasárnapi iskola azonban el tudja érni őket.

3. **A vasárnapi iskolát gyakorló térként kell használnunk fiatal keresztények számára.** Ez munkával jár, ami persze nem azt jelenti, hogy felelősségre vonjuk őket és megnézzük, hogyan cselekednek. Az érdekelt vének és a „főfelügyelő" figyelő szemei alatt megtanulják a gyerekek a felelősséget. Bibliatanulmányozás, emberekkel való foglalkozás, problémák, elcsüggedés és áldás. Ez egy olyan hely, ahol a jövő munkásait képzik ki. Sok vén, igehirdető, misszionárius, diakónus és megszentelt életű testvér kezdte vasárnapi iskolában.

4. **Szükségünk van arra, hogy imádságban hordozzuk a vasárnapi iskolát.** Ne feledkezzünk meg arról, hogy rendszeresen a gyülekezet elé hozzuk a vasárnapi iskolával kapcsolatos információkat. Adjunk listát a tanítóknak imakérésekkel. A misszióval kapcsolatos hírek megosztása az újtestamentumi napokhoz nyúlik vissza. Ez akkoriban egy jó ötletnek számított. És ma is jó ötlet. Imádkozz állhatatosan a gyerekekért.

5. **Szükségünk van jó tananyagra.** A bibliai leckék a Gospel Folio Press kiadótól (több jól ismert könyv amerikai kiadója, mint pl. Krisztus iskolájában, MacDonald – Kommentár, a fordítások magyar kiadója az Evangéliumi Kiadó – a szerk. megj.) bizonyított stratégián alapszanak, a szellemi igazságot ugyanúgy építi föl, mint a Biblia. Sok tananyagot a legszélesebb skálán mozgó piacra terveznek, ezek az anyagok illusztrációban gazdagok, tartalmukban világosak. Sok kiadványban azonban nehezen megfogható üzenetek vannak. Például hiába tanítom a kis Katikát arra, hogy legyen engedelmes édesanyjának és ne féljen a sötétségtől, ha először nem tanítottuk meg Katikát arra, hogy szüksége van a Megváltóra ahhoz, hogy ne legyen engedetlen, és hogy a sötétségben az Úr Jézus az ő barátja.
Vizsgáld meg a tananyagod! Igényel az bibliatanulmányozást a tanár részéről, vagy már minden munkát elvégzett? Sokszor nem csoda, hogy a gyerekek unják magukat a vasárnapi iskolában. Ha a tanárokat nem hatja meg az üzenet, ne várjuk el a gyerekektől sem.

6. **Szeretnünk kell a gyerekeket.** Nem nélkülözheted a szeretetet. A szeretet mindenki figyelmét felkelti. A gyermekek válaszolnak az őszinte odafigyelésre és szeretetre. Ez az az eszköz, amely által az evangélium meghallgatásra talál.

7.**Fontos, hogy az énekek világosak legyenek és a Biblián alapuljanak.** A gyerekek énekelni fognak, ha van valami, amiről lehet énekelni. Nagyon sok jó kórus . evangéliumi ének van egy üzenettel és dallammal ellátva. Dobd ki azt az anyagot, mely nem ért egyet a Bibliával.

Maga az Úr Jézus időt töltött a gyermekekkel. Az apostolok elfordultak a gyermekektől, amikor éppen egy felnőtt emberrel folytattak beszélgetést, de a Megváltó képes volt megszakítani a beszélgetést azért, hogy felvegye a gyermekeket a karjaiba, és hogy megáldja őket. (Mk 10,13-16)

Háromszoros hurrá a vasárnapi iskolának...
... mert ilyeneké a mennyek országa!

ELTEMETTETVÉN ŐVELE EGYÜTT... (II.)

6 ***„És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek nevében”*** (Mt 28,18-19). A bemerítkezés előtt állókat a Szentlélek már beillesztette a Krisztus Testének tagjai közé. Ezáltal az újtestamentumi nép tagjai lettek. Az Úr Jézus Krisztus halálának hitben való átélése az a közös élmény, mely másoktól megkülönböztet minket. Mint ahogy az Úr Jézus azonosította magát velünk, amidőn az ítéletet értünk és helyettünk elszenvedte, azonképen mi is azonosítsuk magunkat Vele megfeszítettetésében, halálkában, eltemettetésében, de feltámadásában is (Róm 6,3-14; Gal 2,20; 3,29; Kol 2,12 stb.). Most nyíltan bevallják ezzel a vselekedetükkel, hogy ők az Úr Jézus megváltottai és Őt akarják követni. Megismerték az igazságot, és az igazság tette szabadokká őket erre a lépésükre is. Ebben az Isten és ember felé való szabadságban teszik meg ezt a lépést, és boldog az a lélek, aki mindent ilyen szabadságban cselekszik. A bibliai bemerítésnek sohasem szabad rábeszélésből, érdekből, vagy bármiféle mellékkörülményből fakadnia. Akik a krisztusi szabadságban és lelki fejsődésükben eljutottak erre az igazságra, azokat örömmel vezetjük oda, hogy ennek az Igének is eleget tegyenek. A hívő ember életének titka az is, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, neki kedvesek legyünk. Amely hívő ember ezt az Igét befogadta az életébe, az igyekszik mindent azért tenni, hogy az Úrnek kedves legyen. Tulajdonképen ekkor jut el az ő élete rendeltetésének titkára. Szeretjük remélni, hogy e kedves testvérek is ezért akarják megtenni ezt a lépéstüket, hogy Neki kedvesek legyenek.

7 ***„Az Istennek nékem adatott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vetettem, de más épít reá. Ki-ki azonban meglássa, mimódon épít reá. Mert más fundamentumot senki sem vethet azon kívül, mely vettetett, mely a Jézus Krisztus. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít reá erre a fundementumra, kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg: és hogy kinek-kinek munkája minemű legyen, azt a tűz próbálja meg. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül”*** (1Kor 3,10-15). Ezekben a versekben tűzkresztségről olvasunk. A tűz mindig ítéletet, szenvedést és tisztulást jelent az egész Szentírásban. Keresztelő János is, mikor hirdette, hogy aki ő utána jön, az majd keresztel Szentlélekkel és tűzzel (Mt 3,11), ez utóbbi keresztség alatt az ítéletet értette (Mt 3,12). Tűz által való keresztség volt az Úr Jézus számára a szenvedés és az ítélet vállalása; tűz által való keresztség a hívő ember számára a szenvedés és megpróbáltatás is (1Pt 4,12); *„tűzbe merítve jelenik meg ama napon”* a hívő embernek az egyetlen szikla-fundamentumra, a Krisztusra épített munkája (1Kor 3,10-15). A felolvasott Igében említett tűz jelenti a mi építésünk tűz által való keresztségét. Nem az ember ég meg akkor, hanem az ő munkája. Ez nem kívánatos jövő és cél, s csak az a vigasztaló benne, hogy mégha elhibázta is valaki az egész életét, az igazi fundamentumon állván, ő maga megmenekül. Egész élete, életének sok munkája, fáradozása hiábavaló, haszontalan lett. (*„Ha ugyan nem hiába lettetek hívőkké”* 1Kor 15,3). Egy gyalu kicsorbulhat; használhatatlanná lesz. A hívő ember is kicsorbulhat szeretetében; hiábavalóvá, haszontalanná lesz; szolgálatában pedig használhatatlanná válik. Egyetlen vigasztalás itt is csak az, hogy ő maga megmenekül. Mintha a házam égne felettem, és én éjjel egyszál ingben kimenekülnék abból, – úgy jár az, akiről itt szó van az Igében. Az arany, ezüst, drágakő, fa, széna, pozdorja jelentése is figyelemre méltó. Az értékes anyagok a Szentlélek munkáját, gyümölcsét jelentik. Csak az lesz örökéletű, csak az megy át sértetlenül Isten ítéletének a tüzén, amit a Szentlélek munkált az életemben (Gal 5,22). Minden indulat, érzés, indító ok, elhatározás, szándék, gondolat, szó és cselekedet vagy a Szentlélek sugallatából fakad és annak vezetése alatt áll, vagy a test kívánságából, az „én” önző célratöréséből fakad. Egy napon (2Kor 5,10) majd mindez nyilvánvalóvá lesz: tűzben jelenik majd meg. Tűz próbál majd meg, tűz éget majd el mindent, ami emberi erőlködésből fakadt, ami röghöz tapadt, ami testi (Gal 5,19-21) bennünk. Ami bennünk nem az Úr Jézussal való élő kapcsolatból fakadt és érlelődött meg (Jn 15,1-5), az csak tűzre vetni való (Jn 15,6).

Végül összefoglalva mindent, még csak ennyit: A római levél 6. részének első néhány versében a bibliai bemerítésnek, mint engedelmességből fakadó cselekedetnek igazi értelmét abban látjuk, hogy mi azonosítjuk magunkat az Úr Jézus halálával: ***„Eltemettettünk Ővele együtt a keresztség által a halálba”*** (Róm 6,4). E szempontból igen figyelemre méltó tény, hogy a négy Evangélium az Úr Jézusnak értünk történt halálát, engesztelő áldozatát mutatja be, és felszólít minden embert, hogy Jézus Krisztusban, az Isten Fiában higgyen és életre jusson (Jn 20,31). Az eklézsiáról, a Krisztus Testéről szóló és a 7 gyülekezethez írt apostoli levelek még jobban kibontják előttünk ezt a kinyilatkoztatást. Így a római levél (és az azt sok tekintetben kiegészítő két korinthusi levél a galáciai levéllel együtt) már világosan bemutatja, amiről előbb is szóltam, hogy ti. a Krisztusban újjáteremtett ember tekintse magát Krisztussal együtt megfeszítve, vele együtt eltemetve, de vele együtt feltámasztva is. Más szóval: azonosítsa magát mindenben Krisztussal. Az efézusi levél (és vele kapcsolatban a filippi-kolossébeli levél is) megint tovább visz; bemutatja, hogy nemcsak meghaltunk, eltemettettünk és feltámasztattunk a Krisztussal, de vele együtt ültettettünk is a mennyekben, országunk a mennyekben van, életünk el van rejtve a Krisztussal az Istenben. A két thesszalonikai levél pedig azt mutatja be, hogy mindez, ami eddig még csak hit által szemléltethető és vehető birtokba, az Úr Jézus eljövetelekor megvalósul, beteljesül. Akkor majd életünk mostani két síkja a földi és a mennyei egybeolvad, minden feszültség, minden széthúzás, minden ellentét test és szellem között megszűnik.

Mindnyájunk imádsága az, hogy Isten ezekből a drága Igékből valósítson meg minél többet az előttünk ülő kedves testvéreink és mindnyájunk életében. Az Úr őket is elválasztotta a pusztulásra ítélt világtól. Óemberük az ítélet alatt áll. Az Úr Jézussal egyesülnek az ő halálában, eltemettetésében és feltámadásában. Életük valóban új, mennyei élet legyen az Ő ereje által. Ebben erősítsen meg az Úr mindnyájunkat. Ámen.

—UA

Ungár Aladár, egy bemerítkezéskor elmondott prédikációja (1942)

Hírek

Mezőkövesd - Miskolc - Bódvaszilas - Eger

Az Efézusi levelet tanulmányozhattuk

együtt Martin Baker testvérrel, Északkelet-Magyarországon.
Január 10-től kezdve, majdnem két héten keresztül szerte járt, hirdetve Isten Igéjét. Elsőnek Mezőkövesden, a Zsidókhoz írt levél elejéből hozva az igéket, majd Miskolcon folytatva vasárnap délelőtt és az esti evangélizációs alkalmon. Útja Bódvaszilasra vezetett tovább, ahol az Efézusi levél volt a bibliatanulmányozás alapja három estén keresztül, majd szombat, vasárnap szintén evangélizáció volt. Hétfőn este Egerben láttuk vendégül, rendkívüli bibliaórán folytatva a levél tanulmányozását.

Mezőkövesd, Eötvös u. 71.

A gyülekezetépítés bibliai alapelvei;

az evangélium és a tanítványság kapcsolata – ahogy mindezt az Apostolok Cselekedeteiben látjuk.
Egész napos bibliatanulmányozás volt február 10-én Mezőkövesden (14:00-18:00) az Eötvös utcai közösségben, Mészáros Attila (Esztergom) vezetésével.

Április 14-16.

Húsvéti konferencia

Az elmúlt évekhez (évtizedekhez) hasonlóan idén is megrendezésre kerül húsvétkor az Ó utcai gyülekezetben az országos konferencia. Kérjük, mindenki imádságban készüljön. A téma és az alkalmak rendje még nem végleges.

Május 18-20.

Benedikt Peters

svájci testvér májusban ismét Magyarországra látogat. Három napot tölt Budapesten, melynek programja még nem ismeretes.

Következő szám

Fegyelem a helyi gyülekezetben (B. G.)
A keresztyén ember és a munka
A gyülekezeti fegyelem I. (Reichert Gy.)
A bírálgatókról (C. H. Spurgeon)

Könyvajánló

Farkas Jánosné

FEHÉRKE

Evangéliumi Kiadó

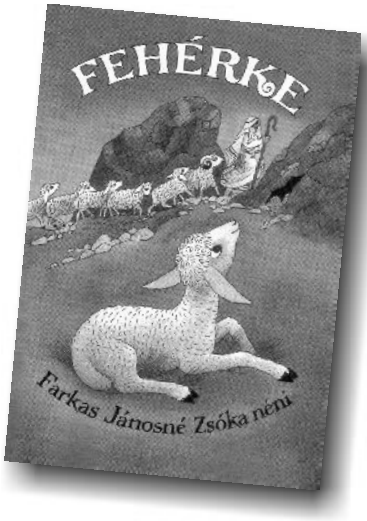

Fehérke, a kisbárány egy tikkasztó nyári estén született a jó Pásztor nyájába. Míg a bárányból vezérkos válik, hosszú és rögös úton kell végig mennie. Az egyik legfontosabb dolog, amit meg kell tanulnia az, hogy egy nyájban él, ahol a juhok igen különbözőek. Annak ellenére, hogy mindannyian a Pásztorhoz tartoznak, semmivel sem különbek, mint a rossz pásztor juhai. A nevük is sokféleségükről árulkodik: Bátor, Csendes, Szelíd, Félénk, Gyámoltalan, Gőgös, Irigy, Beképzelt, Izgága.

Az újszülött sorban tanulja meg az olyan szavak jelentését és jelentőségét, mint a „rend", a „nyugalom", az „alkalom" vagy az „értékes, gazdag". Ezek olyan dolgok, amiket a nyájban gyorsan megtapasztalhat. De hamar jönnek az első próbák és veszélyek is, amelyek megrontják, megmérgezik a kisbárány és a nyáj életét. Meg kell tanulnia, hogy a nyájat veszély fenyegeti kívülről a vadállatok részéről, és belülről a juhok civódása, békétlensége miatt. Az az idő, amit az elveszett kisbárány az idegen, rossz pásztor nyájában tölt, igazán értékessé teszi számára a jó Pásztor nyájába való tartozást. Végül, sok tanulás, próba és a Pásztor mellett eltöltött idő után, Fehérkéből vezérkos válik, akit a nyáj tisztel, és akiben a Pásztor megbízik.

A történet kedves illusztrációja az újjászületett hívő és a közösség életének. Sokszor magunkra ismerve a szereplőkben, fiatalnak és idősnek egyaránt tanulságul szolgálhat.

–LR

Fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy

Gazda Laci bácsi,

a budapesti, Ó utcai gyülekezet tagja 77 éves korában, január 31-én hazaköltözött az Úrhoz. Jó elmondani, hogy figyelt életének a végére, hogy jó bizonyság legyen előttünk és Isten előtt is. Elrendezte dolgait és kedvesen, örömmel mesélt az életéről, hogy tért meg, hogy került a gyülekezetbe még Kiss Ferenc professzor testvér idejében. Az „Élő kövek" című könyvben egy pár sort lehet is olvasni róla. 17 évesen került fel Budapestre Színpetriből Ungár Andi bácsi könyvesboltjába, majd a Horánszky utcai KIE-be, miután az édesapja elküldözte otthonról, mert nem tetszett neki, hogy szíve Istenhez, a hívőkhöz hajlik. Itt ismerkedett meg Kiss professzorral, aki magához vette az otthonába, és ott dolgozott három évet. Ebben az időben tért meg vallásosságából az Úrhoz, majd Krisztus hűséges katonájaként sok szolgálatot végzett hívők és hitetlenek között egyaránt.

Temetése 2001.02.09-én pénteken 12:45-kor volt a rákospalotai temetőben.

Élő Gyülekezetek

**Rendszeresen megjelenő evangéliumi gyülekezeti folyóirat.
A kiadvány a Hárfa Evangéliumi Kiadó Alapítvány
(3300 Eger, Egészségház u. 23.) gondozásában jelenik meg.
Szerkesztők: Maszárovics Zoltán, Lemperger Róbert
A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és lehetőség szerint mindenkinek megküldjük költségmentesen, aki azt kéri.
Adományok a kiadó bankszámlájára fizethetők be:
Budapest Bank Rt. 10103513-06216100-00000000
Közlemény: „adomány – Élő Gyülekezetek"; vagy csekken, melyet kérésre küldünk. A példányszámot az igényeknek megfelelően alakítjuk ki.
Amennyiben lehetséges, a megrendeléseket a postaköltség miatt összesítve kérjük, vagy nagyobb gyülekezetekben a terjesztőkön keresztül.**